

Dosarul nr. 2rac-379/18

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Jomiru-Niculița)
Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, E. Palanciuc, A. Malîi)

Î N C H E I E R E

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Canțer Serghei în
interesele Societății cu Răspundere Limitată „Unic-Service”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Bograin” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Unic-
Service” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 16 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service” și
menținută hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 12 aprilie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Bograin” s-a adresat în
instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu
Răspundere Limitată „Unic-Service” solicitând încasarea sumei de 8270 euro, ceea
ce constituie valoarea mărfii distruse în momentul transportării, 8479,70 lei și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că la 15 iulie 2015 între
Societatea cu Răspundere Limitată ”Bograin” și Societatea cu Răspundere Limitată”
Unic-Service” a fost încheiat contractul-comandă nr.15/07 din 15 iulie 2015.

Potrivit prevederilor contractuale, Societatea cu Răspundere Limitată ”Unic-
Service” și-a asumat obligația de a transporta caise proaspete din Republica Moldova
în Republica Belarus și astfel, la 20 iulie 2015, autocamionul cu numărul de
înmatriculare KAQ 536 și semiremorca cu numărul de înmatriculare C366RA, ce
aparțin pîrîtei, au fost încărcate cu 8700 kg de caise proaspete de la frigiderul pentru
depozitarea și păstrarea fructelor situat în satul Jora de Mijloc, r-nul Orhei.

Reclamantul a invocat că la data recepției mărfii nominalizate a fost contactată
de reprezentanții Societății cu Răspundere Limitată „Evrotorg”, Belarus, și a fost
informată că marfa - caisele proaspete, au ajuns la destinatar în calitate proastă, lotul

de caise era cu pete vizibile, situație determinantă de refuzarea acceptării acesteia cu întocmirea în acest sens a unui act-reclamație și a unui act de necorespundere a calității.

La solicitarea reprezentanților societății belaruse către șoferul care a transportat marfa de a semna actul de necorespundere a calității, acesta a refuzat, refuzând și prezentarea termogramei remorcii/frigider, ce ar indica la ce temperatură a fost transportată marfa, temei servind pretinsa existență a unei defecțiuni la utilajul frigiderului.

În urma discuțiilor cu reprezentanții Societății cu Răspundere Limitată ”Unic-Service” nu s-a înaintat la acel moment careva pretenții oficiale întru repararea prejudiciului material cauzat în urma transportării mărfii indicate mai sus în valoare de 8270 euro, reclamanta fiind ferm convinsă că transportatorul va achita benevol suma prejudiciului cauzat, deși ulterior, nenumăratele solicitări din partea reclamantei către pârâtă privind achitarea prejudiciului cauzat nu s-au soldat cu succes.

Prin cererea de concretizare a acțiunii reclamantul a solicitat încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată ”Unic-Service” a sumei de 8270 euro, ceea ce constituie valoarea mărfii distruse în momentul transportării, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii, 66220,85 lei cu titlu de dobânda de întârziere.

La 23 mai 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service” a înaintat în instanță cerere reconvențională împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Bograin” cu privire la încasarea datoriei, penalităților și a cheltuielilor suplimentare.

În motivarea cererii reconvenționale, a reiterat că la 15 iulie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service” și Societatea cu Răspundere Limitată „Bograin” au încheiat un contract de prestare a serviciilor de transport internațional, conform căruia Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service” urma să transporte la comanda pârâtei 18 tone de caise la temperatura de +3C, +5C grade din Orhei, Republica Moldova spre or. Minsk, Republica Belarus.

Valoarea serviciilor de transport fiind stabilită de părți în sumă de 2200 dolari SUA.

Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service” a indicat că potrivit contractului la 15 iulie 2015, șoferul acesteia s-a deplasat, contrar itinerarului stabilit, prin satele din r-nul Orhei, unde a lăsat lăzi pentru colectarea caiselor pentru Societatea cu Răspundere Limitată „Bograin”, pentru ca ulterior să fie transportați în Belarus, iar după colectarea mărfii Societatea cu Răspundere Limitată „Bograin” cu forțele proprii a transportat și a depozitat toată marfa acumulată din diferite sate ale r-lui Orhei la frigiderul din satul Jora de Mijloc, r-nul Orhei, de unde ulterior a și fost încărcat camionul.

În condiții necunoscute, din cantitatea stabilită în contract a fost colectată doar aproximativ 9 tone de caise și la 22 iulie 2015, șoferul a inițiat cursa de la frigiderul din satul Jora de Mijloc, r-nul Orhei către Republica Belarus, iar la 24 iulie 2015 camionul încărcat cu caise proaspete a ajuns în or. Minsk. Marfa a fost vămuită și prezentată Societății cu Răspundere Limitată „Evrotorg”, beneficiarul produselor, a verificat calitatea mărfii și temperatura sâmburelui fructului, ce corespundea

comenzii, fapt stabilit prin fotografiile efectuate, marfa fiind descărcată pe jumătate și ulterior încărcată înapoi, însă nu a fost procurată, deoarece era de calitate proastă.

Pentru a diagnostica frigiderul, la 27 iulie 2015 șoferul s-a deplasat la un service specializat, unde a stat 2 zile, iar la 29 iulie 2015 a trecut diagnostica frigiderului, care a arătat că funcționează conform standardelor, fapt ce denotă că calitatea proastă a mărfii nu a depins de frigider, însă astfel autocamionul s-a reținut peste termenul prevăzut de contract și din această cauză au fost cauzate cheltuieli suplimentare.

Din motiv că Societatea cu Răspundere Limitată „Eurotorg” a refuzat procurarea mărfii, reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Bograin”, a hotărât să realizeze marfa în alt loc, și anume în or. Borisov, Republica Belarus, astfel încât la 29 iulie 2015 șoferul s-a deplasat spre localitatea indicată, unde a descărcat marfa, aceasta fiind realizată de reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Bograin” în timp de jumătate de zi, la prețul stabilit de acesta.

Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service” a menționat că camionul s-a întors în Republica Moldova cu întârziere și astfel, contabilitatea a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Bograin” contractul-comandă, factura fiscală nr.5837684 din 27 iulie 2015 și actul de efectuare a lucrărilor pentru a fi semnate, acte ce au fost primite de conducerea întreprinderii la 24 august 2015, însă nu au fost semnate de aceasta, fiind restituite.

Reclamanta consideră că cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Bograin” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Unic-Service” privind restituirea prejudiciului material cauzat în urma alterării mărfii este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, deoarece alterarea mărfii nu a depins de transportator, acesta executându-și obligațiile contractuale legal, transportând marfa la temperatura necesară, iar la momentul încărcării mărfii, aceasta deja prezenta semne de alterare.

Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service” solicită încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Bograin” a sumei 41 845,54 lei conform facturii fiscale, 1282 dolari SUA cu titlu de cheltuieli suplimentare, 15064,40 lei cu titlu de penalitate și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Bograin” a fost admisă.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Unic-Service” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Bograin” suma de 8270 euro, ceea ce constituie valoarea mărfii distruse în momentul transportării, convertiți în lei moldovenești conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii, 66220,85 lei cu titlu de dobânda de întârziere și 10248,51 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cererea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service” a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că din cuprinsul scrisorii de transport internațional nr. CR0203766 din 21 iulie 2015, nu se constată careva rezerve din partea transportatorului referitoare la calitatea mărfii, iar contrariul acestui fapt nu a fost confirmat.

A stabilit că marfa transportată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service” a ajuns la locul destinației în formă alterată, fapt ce se denotă atât din conținutul actului de reclamație din 24 iulie 2015 întocmit de către Societatea cu Răspundere Limitată „Eurotorg” cât și din pozele anexate la materialele dosarului, unde pot fi vizualizate pe suprafața fructelor pete de culoare cafeniu-marou.

Cu referire la acțiune reconvențională instanța a constatat că este neîntemeiată. Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service” nu și-a respectat obligațiunile cu bună-credință și diligență odată ce marfa a ajuns la destinație alterată, astfel, acesta nu poate pretinde la achitarea serviciilor de transport care au fost îndeplinite necorespunzător.

A constatat că unitatea de transport, din uzină nu are instalată termogramă la remorcă/frigider din uzină, ceea ce contravine Hotărârii de Guvern nr.1279 din 17 noiembrie 2008, care stipulează că ambalarea, la transportarea și depozitarea fructelor, legumelor și ciupercilor proaspete, transportatorul ține un registru de evidență a tuturor operațiunilor efectuate pe parcursul transportării, în care înregistrează temperatura, umiditatea relativă a aerului și toate schimbările intervenite pe parcurs. Pe parcursul transportării, în containerele închise trebuie instalat un sistem pentru monitorizarea temperaturii și a umidității relative.

Referitor la pretenția privind încasarea cheltuielilor suplimentare în sumă de 1282 dolari SUA, instanța a constatat că acestea nu au fost prevăzute în contractul de transport încheiat între părți, iar factura nr.500 din 16 iulie 2015 este semnată și șampilată doar de către Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service”.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 27 decembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service” a declarat apel împotriva hotărârii din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani solicitând casarea hotărârii menționate și pronunțarea unei noi decizii prin care, cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Bograin” să fie respinsă, iar cererea reconvențională admisă.

Prin decizia din 16 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service” și menținută hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 24 iulie 2018, avocatul Canțer Serghei în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Unic-Service”, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate supra și emiterea unei noi hotărâri prin care, cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Bograin” să fie respinsă, iar cererea reconvențională admisă.

Ca temei de drept recurentul a indicat prevederile art. 432 alin.2) lit. c) Cod de procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivare a indicat că soluția instanțelor ierarhic inferioare este neîntemeiată. Reclamantul nu a înaintat pârâtului careva pretenții în vederea recuperării

prejudiciului material, în momentul refuzului recepționării mărfii, ca urmare detiorării în momentul transportării.

Anexele anexate la cererea de chemare în judecată, au indus în eroare instanța de judecată, deoarece, nu corespund realității însă la adoptarea soluției instanțele investite cu judecarea fondului au ținut cont de ele.

Argumentul precum că marfa a fost alterată din vina transportatorului, este neîntemeiat, deoarece, nu a fost dovedit, iar actele eliberate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Eurotorg”, nu sunt probante.

Recurentul susține că deține dovezi precum că marfa a fost transportată în temperatura stabilită în contract, fapt confirmat prin fotografiile anexate la materialele dosarului. Alterarea mărfii se datorează faptului că aceasta a fost încărcată deja cu semne vizibile de alterare, deoarece a fost colectată de la mai mulți agenți economici și ulterior încărcată din punctul de plecare.

În opinia recurentului, persoana păgubită nu este Societatea cu Răspundere Limitată „Bograin”, dar Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service”, deoarece, ultima a respectat condițiile contractuale, însă reclamanta nu a achitat pentru serviciile de transport, conform prevederilor contractuale și nici pentru cheltuielile suplimentare legate de deplasările suplimentare pentru încărcarea mărfii, precum și a perioadei de încărcare, prin depășirea termenului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 16 mai 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recurentul a indicat că decizia motivată, a recepționat-o la 19 iulie 2018, fapt confirmat prin copia plicului poștal (f.d.228)

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 24 iulie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Canțer Serghei în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Unic-Service”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Canțer Serghei în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Unic-Service”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari